

Desatero o Židech

Obnova

3. září 1938

I. Židovský národ býval národem vyvoleným. Byl to před Kristem první národ na světě, ale jako celek se zpromovětil svému poslání už za života Kristova, protože chtěl hmotně panovat nad všemi národy a Kristem jako duchovním Spasitelem světa pohrdl.

II. Od ustanovení Nové Smlouvy jsou Židé jako celek národ zavržený a duchovně vydědán, který si však přes to ponechal staré naděje na hmotné ovládnutí a zotročení všech ostatních národů. Židé falšníci nejsou více Židé starozákonní; maopak odporují vytrvale eilim Starého Zákona a stavějí se do nepředsnějších řad protivníků Jahve, onoho Jahve, který je povýšil nad všechny národy.

III. Novým vyvoleným lidem Hospodínovým jsou v Nové Umhové křesťanství, to jest učená, stoupenací a dědicí Kristova, a místo Synagogy, jež měla na Krista připravovat, nastoupila Obecná a lediná církev, která v sobě zahrnuje veškerý dílek Boží. V antichřiví, shromáždíci všechny protivníky Boží a Kristovy, zaujímají Židé přední místo, a Anti-krist, vůdce protivníků Kristových, jest oním spasitelem, jež Židé očekávají a jež vyhovuje jejich smyslové předstávě o Mesiáši.

IV. Jednotliví Židé nemají všichni tožej zaupětí proti křesťanům, a stává se po ruzum, že někteří z nich dovedou odložit své představy do té míry, aby se neuzavírali křesťanské pravdě, a aby se z nich stali upřímní křesťané. Národ židovský jako celek má sílseno od Krista, že se obrátí na konce světa k svému pravému Spasiteli a napraví svou dlouhou dějinnou obybu. To a vzpomínky na nejlepší jedinecnou národní velikost křiví

křesťanům, aby pohlíželi na Židy jako na poznamenané hmevem Božím, avšak nikoli zhažené všech lidských práv a vyložené z příkazu Kristova mlíování všechny lidi, i nepřítelce.

V. Patří tedy ke křesťanské lásce, aby křesťané nepohrdali Židy jako lidmi. Křesťané mají mít snahu přivést Židy v křesťanské společenství víry a mraví, mají je přemáhati dobrým příkladem a vysřtřímím nespřavedlosti vůči nim. Jest proti lásce k bližnímu podezřívati ze zaslady a bez rozdílu každého Žida, nezávisle na národnosti Židy jen pro jejich národní a rasovou příslušnost a vyhrocováti i dobré stánské lásky.

VI. Žida, který přijal upřímné křesťanství, který zařídil svůj život podle křesťanských příkazů a zbavil se všech vlastností, jež ho činí nepřítelským křesťanstvu a ostatním národostem, takového Žida jest ve všem klásti na roven křesťanů. A to stejné tehdy, když se přihlásí takový pokřtěný Žid k jiné národnosti, jako tehdy, když se hlásí k jiné národnosti, jako tehdy, když se hlásí k židovské národnosti. Jako čin Svoitěliv není židovská rasa nikterak horší než kterýkoliv jiný kmen nebo plémě pod sluncem.

VII. Toto stanovisko nebrání křesťanům ani poháním, aby se neměli na pozoru před špatnými vlastnostmi Židů zpromovětilých. Židé, kteří zavrhli Krista, byli postiženi tím, že se všechny jejich duchovní síly a vlastnosti, jež měly sloužiti nadpřirozenému cíli, zvrhly ve službu věcem světa.

VIII. Se stanoviska společenosti také není nespřavedlivo, vydávati zákony, postihující stejnu měrou Židy jako ne-židy, i když se ví, že budou postihovati většinou Židy jako neohybné k určitým vadným činnostem. Není nespřavedlivo vyhlašovati jednotlivé Židy z území, na kterém se opětovně dopouštějí činní protivníky zákonných, skodných a zhoubných protivitelských obyvatele. Židé, kteří se takových činní varují, nemají býti zatřzováni do kategorie Židů provinilých a nemá jim býti čínsno příkoří pro pouhé jméno Žid.

IX. Ježto Židé jako celek tvoří svým historickým údělem i svými vlastnostmi, vyplývajícími z jejich zpromověty, všude zvláštní společenskou skupinu, která se chová svým osobitým způsobem, má společnost právo pečovat o takové zařázení Židů do celku společenosti, které by na jedné straně zamezilo jejich škodlivý vliv a na druhé straně jim dalo možnost pokojného života a ochranu před výstřelky protižidovské nenávisiti. Takového řešení se nedosáhne tím, že se Židé jako celek budou vyprovádět z některého území, poněvadž všichni Židé nemusejí uplatňovati své sklony a není spřavedlivo, aby neviní trpěli s viníky.

X. Řešení, jež navrhuje linnit slonstic-ké, není možno provéstí v obecném měřítku. Jednak by nebylo možno vytvořiti stát, který by pojal v jednotnou organizaci všechny ty ruznorodé židovské kmeny i typy, jaké se vytvořily v průběhu židovské diaspory; jednak praktický příklad dnešní Palestiny ukazuje, že takové pokusy narážejí na nepřekonatelné obtíže. V nejlepšíh případě by něco takového mohlo býti jen částečným řešením, jež by vlastní problém neodstranilo.

Zbýneik ABECEDA